

1. INTRODUCCIÓ

El Senyor ens ajuda a trobar-lo i, en l'Evangeli d'avui ens convida a llegir les Escripures, a **comprendre la Paraula de Déu**. És especialment important comprendre allò que llegim i, per fer-ho, no s'hi val llegir com ho faries amb una novel·la o un còmic. Ens hem de centrar i **obrir el nostre cor a la seva Paraula**, fer-ho des de la mirada amorosa del Pare.

2. CANT

"Queda't amb nosaltres", de Canta la Teva Fe | CTF
<https://www.youtube.com/watch?v=7bLOY2FixrM>

4. CRIST VIU!

176. El valor del testimoniatge no vol pas dir que s'hagi de callar la paraula. Per què no parlar de Jesús, per què no explicar als altres que Ell ens dóna forces per a viure, que és bo de conversar amb Ell, que ens fa bé meditar les seves paraules? Joves, no deixeu que el món us arrossegui a compartir només les coses dolentes o superficials. **Sigueu capaços d'anar contra corrent i sapigueu compartir Jesús**, comuniquem la fe que Ell us ha regalat. Tant de bo que pugueu sentir en el cor el mateix impuls irresistible que movia sant Pau quan deia: «**Ai de mi si no anunciés l'Evangeli!**» (1Co 9, 16).



5. REFLEXIÓ

La lectura dels **Evangelis** és una manera de trobar Jesús en la nostra vida. També el trobem, però, en l'acollida i en la caritat. Obrir-nos als demés i **atendre les necessitats dels nostres germans en Crist**. El trobem en el sagrament de l'**Eucaristia**, El pa i el vi que són el Cos i la Sang del Salvador que ens ha ofert per salvar-nos. I no s'entrega per uns quants, ho fa per tota la comunitat, una **comunitat que segueix Jesús** i que viu seguint el seu exemple i proclamant la Bona Nova arreu. També el podem reconèixer en la **nostra pròpia vida**. Ell ens ha creat, és el nostre Pare que mai ens abandona i, per tant, tot allò que hem viscut, el camí pel qual avancem és obra seva. Són moltes, doncs, les maneres de reconèixer Jesús i **totes ens fan canviar la nostra vida!**

6. LA PREGUNTA DEL DIA...?

Com reconeixes Jesús? On t'és més fàcil trobar-lo? Vius la fe en comunitat? Fas accions de caritat per a trobar-lo? I en la teva vida, **com ha marcat el teu camí Jesús?**

7. PARENOSTRE

3. L'EVANGELI DEL DIA

Lc 24, 13-35

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, que es trobava a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells de tot el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà: «De què parleu entre vosaltres tot caminant?». Ells es van aturar amb un posat de decepció, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?». Els preguntà: «Què hi ha passat?». Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar. Nosaltres esperàvem que Ell seria el qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! És cert que algunes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que fins havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell viu. Alguns dels qui són amb nosaltres han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas. Aleshores Jesús els digué: «Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?». Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a Ell.

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i Ell va fer com si seguís més enllà. Però ells van insistir amb força dient-li: «Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar». I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però Ell desaparegué del seu davant. I es van dir l'un a l'altre: «¿No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?».

Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells, que els van dir: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!». També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.